

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. Connubium plurium virtutum in animabus S. Joacim, & S. Annæ
fæcundos reddidit ipsos, non obstante corporum suorum sterilitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

norem DEI, nec cor ipsorum ar-
fuisse, nisi puro illius amore: Hem!
quis diffitebitur, ita produci de-
buisse Matrem DEI, quæ perma-
nens Virgo data erat mundo
DEUM Hominem per operatio-
nem Spiritus Sancti.

Viator hæc dicens, pronuntia-
bat illa tantâ cum Spiritus Sancti
unctione, ut videretur è labiis
ipsius diffluere gratia, corque
ipsius, quod magis loquebatur,
quàm ipsius lingua, totum colli-
quesieri in dulcedinem: Ipsemet
Sylvius, quamvis non admodum
magnam spiraret devotionem, vi-
debat commotus, totusque im-
mutatus; unde & continere se non
potuit, quia ejusmodi produceret
& ex cordis abundantia eructaret
affectum. O mi DEUS? quàm
verum est, veritates divinas, lon-
gè alterius saporis esse, quàm va-
nitates humanas! Quàm fortuna-
tum me crederem, si majus illa-
rum mihi foret experimentum!
ô quàm modicum mihi hujus est
fidei, hujus spei, hujus divinæ
charitatis, quæ ita abundant in ani-

Veritates
divinæ lon-
gè saliter
consolantur
cor quàm
vanitates
humane.

mabus beatissimorum parentum
Sanctissimæ Virginis! Video con-
fusus quidquam tam magni in hoc,
ut benè capiam, majorem hæc
non esse felicitatem in præsentia vi-
tâ. Sed Eheu! hoc cur ipsemet
tibi adsciscis Eheu! Non nisi per
te stabit. Nonne præcipua &
quasi essentialis vitæ Christianæ
pars est, exercere se incessanter
in actibus, in effectibus, in ope-
ribus trium harum virtutum Theo-
logicarum, fide, spe & charita-
te? Et occur tanta nobis Christia-
nis est vecordia, nisi quia cordi
nobis non est frequens trium ha-
rum virtutum exercitium? Moz
igitur firmissimè secum statuit illis
deinceps ferventem & assiduam
navare operam; sed an redegerit
in opus, me latet. Interim
viator noster stare voluit promif-
sis à se factis, demonstrando no-
bis, quâ ratione omnes virtutes
conjunctæ simul fuerint in anima-
bus Sancti Joachim & Sanctæ
Annæ, ad disponendum ipsos
dignè, ut sanctissimæ Virgi-
nis essent parentes.

ARGUMENTUM.

*Connubium plurimum Virtutum in animabus San-
cti Joachim & Sanctæ Anna, fecundos reddiderunt ipsos,
non obstante Corporum suorum sterilitate.*

ARTICULUS V.

Bona exin auguror, dum pro-
nuntiari audio Nomina San-
cti Joachim & Sanctæ An-
næ: Siquidem Joachim idem est,
quod *Elevatio Domini*, & Anna
idem est, quod *gratia*. Connubium

bium duorum horum Nominum pollicetur iudicio meo aliquid magni, & inusitatam quandam felicitatem; sed hoc non erit ex natura; cum ambo sint steriles, & juxta opinionem nationis suæ, & sæculi sui infelices.

Optimè exploratum est omnibus, quod virtutes afferant animabus fecunditatem spiritualem, locupletando illas plurimis bonis operibus, veluti totidem pignoribus, à quibus coronentur gloriâ in æternitate. Sed quod virtutes, quæ spirituales sunt, conferant etiam fecunditatem corporalem, persuadere nobis non possumus, nisi illius videamus & argumenta & exempla manifesta in Sacra Scripturâ.

1. Reg. 17.
8.
Connubium Je-
sui, & pre-
cum pro-
gignit Pro-
phetam Sa-
muelem,

Resonat adhuc hodie post tot elapsa sæcula, sterilis cujusdam lamenta feminae, & illa, quibus maritus ipsius Elcana ex compas- sione, consolari ipsam in vanum conatus est, verba: *Anna, cur flet, nonne tibi melior sum quam decem filii?* Anna cur affligeris, te Matrem non esse; nonne major tibi affluit Felicitas, possidendo me, quam si denos possideres filios! Verùm, id ipsum non consolatur, vult habere filios, aliàs se semper æstimabit infelicem: Quid faciat in extremâ hæc afflictio- ne, & impotentia suâ? natu- rali? Ubiprimùm conjungere no- verat virtutes, jejunium cum ora- tione in animâ suâ, desiderata

tam obtinet fecunditatem, & aspicit se Matrem magni Pro- phetæ, nempe Samuelis. S. Basi- lius hoc affirmat verbis expressis: *Samuelem nonne deprecatio cum je- junio donavit Matri?* Connubium hoc est virtutum & non corporum suorum.

Abraham præpeditum se vidit impotentiam comparandi sibi filios ex Sarâ, quæ sterilis erat; sed be- nè novit connubium virtutum in animabus conferre posse fecundi- tatem corporibus; conjungit si- mul amorem DEI sui & proximi sui, Eleemosynam & hospitalita- tem; & cum universa terra non suppeteret, unde suppeteret ipsi miseros, ad exercendum suam er- ga eos charitatem per Eleemosy- nas, cælum submisit ipsi Angelos, ut ansam præberet illi suam exer- cendi hospitalitatem, non solum in miseros, sed etiam beatos; & quamprimùm fecundum se vidit ex harum connubio virtutum; efficitur Isaaci Pater, qui singulari affecit ipsum gaudio, totam natio- nem ejus felicitate, & admiratione cuncta sæcula.

S. Basil.
hom. de Je-
juatio.

Virtutes
conjunctæ
in Abra-
ham, pro-
gnaerunt
ipsi Isac fi-
lium.

Verùm exempla hæc, quæ tam illustra videntur, totæque alia ejus- modi, quibus scater facer codex non erant nisi prælibatio quædam maximi, quod apparere debuerat in mundo, prodigium, ad imponen- dam clausuram veteri, & apertien- dam januam novo Testamento, quando nimirum nati est vira Ma-

Sanctissima
Virgo na-
scitur po-
tius è con-
nubio vir-
tutum.
quàm ex il-
lo corpo-
rum paren-
tum suo-
rum.

ter DEI ex sterilitate corporum Sancti Joachims & Sanctæ Annæ ob fecunditatem omnium virtutum, quas fortunato connubio in suis animabus habebant conjunctas. O prodigium fecunditatis (quando tota natura erat impotens, immutata, & quasi annihilata in eis) hæc conferebant ipsis potentiam progignendi Matrem DEI!

Pietas & religio S. Joachim.

Religio est omnium virtutum præcipua post Theologicas, & hæc erat, quæ affixerat ipsos Altari & devotioni tanto cum Zelo, ut, cum divisissent facultates suas in tres partes, illam primam & præcipuam offerrent templo; exercitia ipsorum erant sacrificia frequentissima, & hæc admodum tum magnifica, tum munifica adorationes & observationes nunquam intermissæ, ita ut plures existimaverint Sanctum Joachim esse Sacerdotem, non quod fuerit è tribu Levi, ex quâ omnes sacerdotes erant, sed quod ipsius pietas æstimari fecerit ipsum velut unum ex beatis illis domus DEI incolis & habitatoribus.

Humilitas comitem sese adjungebat ipsorum Religioni: Et hæc est, quæ conservavit mansuetudinem & pacem in animâ Sancti Joachim, quando repudatus & expulsus est è templo, ab indiscreto quodam presbytero, tanto cum despiciatû ac injuriâ, in exercitio & actu, ubi ab inusitato devotionis suæ fervore

impulsus fuit, ut omnium primus sua offerret Altari mumerâ: Hæc quoque fuit, quæ similiter exornans animam Sanctæ Annæ, ipsam extimulavit, ut redderet grates DEO pro palmari hæc injuriâ quàm recipiebat ipsa in perdilecti conjugis sui personâ.

Solitudo, silentium, oratio & intima cum DEO unio in consuetis suis contemplationibus attollebant ambos, & elatos tenebant supra mundum. Anna precabatur in horto suo, sicut postea fecerat JESUS Christus: Quia autem non dicitur, quod Adam aut Eva precati unquam fuerint in illo horto deliciarum, ubi collocaverat ipsos DEUS ab initio, hujus forsitan defectus orationis, fuit ipsis causa casûs & ruinæ. Joachim precabatur in deserto suo & supra montem, ad exemplum Moysis, qui post commercium intimum & admodum familiare cum DEO in oratione, descendit de monte suo, habens faciem tanto circumfusam radiorum splendore; ut necessum fuerit cooperire illam velo ad temperandos ipsius fulgores: Quod ponderans S. Methodius judicavit, credibile esse, quod Moyses penetraverit tunc in arcana DEI & perfectam obtinuerit cognitionem mysterii Incarnationis, eoque ostenderit populo illius imaginem, per divinam hanc gloriam sub velo absconditam, quodque consequenter viderit excellentias

San.

Mira
cund
junio
amor
quan
mul
bant

Pulchra
imago
sterii
carnationis

S. An
lib 2
c. 2
Hosp
tas A
& ill
et Jo

Sanctissimæ Virginis, Matris Verbi Incarnati. An absque temeritatis nota non credamus, quod Sanctus Joachim, qui longè propius Moyse tangebatur ipsam, ejusmodi cognitionem receperit à DEO in oratione suâ?

Mira fecunditas jejunii & amoris, quando simul copulabantur.

Jejunium & Eleemosyna simul copulabantur, ut cum toto suo comitatu incoherent animas Sancti Joachim & Sanctæ Annæ: jejunium cum suis austeritatibus, suis vigiliis, vestimentis suis asperis & vilibus, & cunctis aliis pœnitentiæ exercitiis; Eleemosyna cum totâ suâ munificentâ pro subsidio pauperum & consolatione afflictorum: defensio pupillarum, cum omnibus aliis bonis operibus, quæ ipsa progignit ex charitate erga proximum; ad hoc enim tertiam facultatum suarum destinaverant partem. Mirum igitur non est, si duæ hæc virtutes bonis operibus tam sæcundæ, cum concunctæ fuerint in ipsis, locupletaverint illos admirabili hæc fecunditate in progignendâ Mater DEI.

Exercitium charitatis erga proximum, magis familiare antiquis Patriarchis, mediante quo plurimas sibi benedictiones attrahebant è cælo, erat hospitalitas. Hæc præcipue fuit illa, juxta mentem S. Ambrosii, quæ progenuit Isaac è senectute Abrahæ, & sterilitate Saræ uxoris suæ. Abraham pro hospitalitatis mercede fructum posteritati accepit. Sed quis un-

R. P. Isaac, Tom. III.

quam hospitalitatem tam excellenter exercuit, sicut S. Joachim & Sancta Anna? Parum est dicere, quod domus ipsorum extiterit domus peregrinorum, advenarum, & eorum, qui omni destituti erant humano subsidio: parum est quoque dicere, quod mernerint, velut Abraham, recipere Angelos è cælo. Sed quando Unigenitus DEI Filius advena & peregrinus esse voluit in terris, nonne summâ potiti sunt felicitate, quam Reges terræ desiderare potuissent, recipiendo ipsum in Nazareth in domo suâ: & magis specialiter in pretioso illo, quod præparaverant ipsi, tabernaculo Sanctissimâ nimirum Virgine, Filiâ suâ; Ô DEUS! quantâ cum gaudii abundantâ audient in fine sæculorum suavissima hæc verba ad se sigillatim directâ: Hospes eram, & collegistis me!

reddiderunt ipsos fecundos.

Cum spectet ad Eleemosynam & hospitalitatem conferendi ejus, qui exercent illam, tam ingentem fecunditatem, ut reddant ratione quâdam ipsos patres tot filiorum, quot aluerunt pauperes: DEUS contentus non est approbare aut canonizare sanctum hoc exercitium per plura miracula in hominibus, sed offendere quoque voluit miraculosam hanc fecunditatis ipsius virtutem in rebus sensu & ratione carentibus, quando aliquam solummodò umbram exhibuerunt hospitalitatis. Sanctus

L

Abbas.

S. Ambros. lib. 2. offic. c. 2. Hospitalitas Abrahæ, & illa sancti Joachim

Petrus de
Natalibus
lib. 3. c.
207.

Prodigium
Hospitali-
tatis in ar-
bore.

Abbas Joannes, cum proficiscere-
tur è Syriâ in Italiam, charitative
receptus fuit in domo piæ cujus-
dam viduæ; non constat adhuc,
qualem remunerationem acceperit
ipsa à DEO invisibiliter: Sed San-
ctus Abbas prosequens iter suum,
cum aliud hospitium non veniret,
admonitus fuit ab Angelo, ut re-
ciperet se sub quandam arborem,
quæ ob hyemis intemperiem ob-
tecta tunc erat nive & clacie; sed

mox ubi eo, quo potuit, modo
suam erga hunc peregrinum exer-
cuit hospitalitatem, ingenti cum
miraculo, recepit omnem, quem
tempore verno habuerat, & virore
& vigorem, totaque apparuit eo-
rum amicta floribus. O potentiam
admirabilem hospitalitatis, quæ
operata est luculentum hoc prodi-
gium; quot mira operatis in-
visibilia, quæ igno-
rantur!

ARGUMENTUM.

Fructus hujus Consultationis.

ARTICULUS VI.

ADvertebam Mactinam avi-
dis excepisse auribus totum
hunc discursum; sed no-
tabam quoque, ipsam magnam si-
bi intulisse vim. ut tanto tempo-
re suam contineret linguam, quo
siebat, ut moreretur quasi præ lo-
quendi desiderio. Volens igitur
ipsius delinire pœnam, conver-
sus ad ipsam interrogavi. Quid
videtur tibi de eo, quod dictum
est? profecto, respondit, admi-
rabilis Sanctæ Annæ videtur felicitas,
quod receperit, & tanto tempo-
re hospitium præbuerit Matri DEI,
& Filio ipsius Unigenito in domo
suâ: Verum si velis, majori fru-
eris felicitate, quàm fortunata hæc
hospita. Et quid faciendum?

Benè degusta dulcorem magni-

ficæ hujus promissionis, quàm JE-
SUS Christus facit in Evangelio: ^{Joan. 14}
*Si quis diligit me, Pater meus dili-
get eum, & ad eum veniemus, &
mansionem apud eum faciemus.*
Ne amplius inideas Sancto Joa-
chim & Sanctæ Annæ de eâ, quæ
potiti sunt felicitate, recipiendo
Beatissimam Virginem & adorand-
um ipsius Filium in domo suâ:
Ecce omnes tres Personæ adorand-
æ Trinitatis, Pater, Filius & Spi-
ritus Sanctus promittunt tibi, quod
venire velint ad te, & habitare
non solum in domo tuâ, sed in te
ipso, in corde tuo, in penetrali-
bus animæ tuæ, si amaveris DEUM.
An benè capis felicitatem summam,
quàm tibi hæc verba pollicentur?
an credis illa firmiter? Tam vera
sunt